Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
JÁN MAZÁK
esitatud 26. jaanuaril 2012[1]

Kohtuasi C-527/10

ERSTE Bank Hungary Nyrt
versusUngari Vabariik,BCL Trading GmbHja
ERSTE Befektetési Zrt.

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Legfelsőbb Bíróság (Ungari))

Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Maksejõuetusmenetlused — Määruse (EÜ) nr 1346/2000 ajaline kohaldamine — Rahvusvaheline kohtualluvus — Hagid, mis tulenevad otseselt maksejõuetusmenetlusest ja on sellega tihedalt seotud — Kohaldatav õigus — Kolmandatele isikutele kuuluvad asjaõigused — Eelotsusetaotluse vastuvõetamatus

1. Käesolev eelotsusetaotlus, mille on esitanud Legfelsőbb Bíróság (Ungari), käsitleb nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta[2] (edaspidi „määrus") tõlgendamist. Sisuliselt tuleb kindlaks teha, kas määruse artikli 5 lõige 1, mis puudutab kolmandatele isikutele kuuluvaid asjaõigusi võlgniku varadele, mis asuvad muu liikmesriigi territooriumil kui selles, kus algatati maksejõuetusmenetlus, on kohaldatav ka juhul, kui kõnealused võlgniku varad asuvad sellise riigi territooriumil, mis sai Euroopa Liidu liikmesriigiks alles pärast maksejõuetusmenetluse algatamist.

Õiguslik raamistik

Akt ühinemistingimuste kohta

2. Akti Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta[3] (edaspidi „akt ühinemistingimuste kohta") artikkel 2 sätestab:

„Alates ühinemiskuupäevast on asutamislepingute sätted ning institutsioonide ja Euroopa Keskpanga poolt enne ühinemist vastuvõetud aktid uutele liikmesriikidele siduvad ja neid kohaldatakse nendes riikides vastavalt kõnealustes lepingutes ja käesolevas aktis sätestatud tingimustele."

1 — Algkeel: prantsuse.
2 — EÜT L 160, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 191.
3 — ELT 2003, L 236, lk 33.

Määrus

3. Maksejõuetusmenetluse algatamiseks pädeva kohtu kindlakstegemiseks sätestavad määruse artikli 3 lõiked 1 ja 2:

„1. Maksejõuetusmenetluste algatamiseks on pädevad selle liikmesriigi kohtud, kus asub võlgniku põhihuvide kese. Äriühingu või muu juriidilise isiku puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumisel tema põhihuvide keskmeks registrijärgset asukohta.

2. Kui võlgniku põhihuvide kese asub liikmesriigi territooriumil, on teise liikmesriigi kohus võlgniku vastu maksejõuetusmenetluse algatamiseks pädev ainult juhul, kui kõnealusel võlgnikul on tegevuskoht selles riigis. See menetlus mõjutab ainult selliseid võlgniku varasid, mis asuvad viimati nimetatud liikmesriigi territooriumil."

4. Maksejõuetusmenetlusele kohaldatava seaduse kindlakstegemise kohta sätestab määruse artikli 4 lõige 1:

„Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse maksejõuetusmenetluse ja selle mõjude suhtes selle liikmesriigi seadust, kelle territooriumil menetlus on algatatud, edaspidi „menetluse algatanud riik"."

5. Kolmandatele isikutele kuuluvaid asjaõigusi puudutavas osas sätestab määruse artikli 5 lõige 1:

„Maksejõuetusmenetluse algatamine ei mõjuta võlausaldajatele või kolmandatele isikutele kuuluvaid asjaõigusi, mis on seotud võlgnikule kuuluva materiaalse, immateriaalse, kinnis- või vallasvaraga, mis asub menetluse algatamise ajal teise liikmesriigi territooriumil, olenemata sellest, kas tegemist on konkreetse varaga või kindlaksmääramata vara kogumiga, mis võib aja jooksul muutuda."

6. Määruse artikli 16 lõige 1, mis kuulub määruse II peatükki „Maksejõuetusmenetluse tunnustamine", sätestab:

„Maksejõuetusmenetluse algatamist käsitlevat otsust, mille on teinud artikli 3 alusel otsustamiseks pädev liikmesriigi kohus, tunnustavad kõik teised liikmesriigid alates selle jõustumisest menetluse algatanud riigis.

[…]".

7. Määruse artikkel 43 sisaldab sätteid määruse ajalise kohaldamise kohta ning on sõnastatud järgmiselt:

„Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse ainult pärast selle jõustumist algatatud maksejõuetusmenetluste suhtes. Käesoleva määruse jõustumise eelseid võlgniku õigustoiminguid reguleerib seadus, mida nende teostamise ajal kohaldati."

8. Artikli 47 kohaselt jõustus määrus 31. mail 2002.

Vaidluse aluseks olevad asjaolud, menetlus ja eelotsuse küsimused

9. Postabank és Takarékpénztár Rt. (edaspidi „Postabank") registreeris 8. mail 1998 kaks tagasivõtmatut, edasilükatud maksetähtajaga akreditiivi vastavalt 6 000 000 ja 6 120 000 USD suuruses summas Viinis asuva BCL Trading GmbH (edaspidi „BCL Trading") kasuks.

10. BCL Trading andis akreditiivide alusel nõutava raha nõudeõiguse üle erinevatele pankadele. Postabank keeldus seejärel akreditiivi alusel väljamakseid tegemast, tuginedes asjaolule, et lastikiri oli võltsitud.

11. BCL Trading andis 9. juulil 2003 tema omandis olevad Postabanki aktsiad tagatiseks juhuks, kui Postabank peaks akreditiivide alusel tegema väljamakseid maksimaalselt 12 120 000 USD suuruses summas. Nimetatud aktsiad olid finantstagatiseks.

12. Seejärel sõlmis Postabanki õigusjärglane ERSTE Bank Hungary Nyrt. (edaspidi „ERSTE Bank") pankadega, kellele nõudeõigus oli üle antud, kompromissi, millega ta kohustus tasuma neile pankadele 7 850 000 USD.

13. BCL Tradingu vastu algatati Austrias 5. detsembril 2003 maksejõuetusmenetlus, mille kohta avaldati teade 4. veebruaril 2004.

14. Mis puutub BCL Tradingule kuuluvatesse Postabanki aktsiatesse, mis asendati ERSTE Banki kui Postabanki õigusjärglase aktsiatega ja mis olid antud tagatiseks, siis kohustas Legfelsőbb Bíróság 6. detsembril 2005 tehtud vaheotsuses Ungari riiki ostma need aktsiad hinnaga 1 516 450 200 HUF välja, kuna viimane avaldab Postabankile otsustavat mõju, mis toob Ungari õiguses kaasa kohustuse omandada väikeaktsionäride poolt müügiks pakutavad Postabanki aktsiad. Ungari riik täitis asjaomaseid aktsiad välja ostes oma kohustuse ning paigutas Legfelsőbb Bírósági määratud summa tagatiseks kohtu deposiitkontole.

15. ERSTE Bank esitas 27. jaanuaril 2006 Fővárosi Bíróságile (Budapesti kohus) hagiavalduse esimese kostja Ungari riigi, teise kostja BCL Tradingu ja kolmanda kostja ERSTE Befektetési Zrt. vastu, milles palus tuvastada, et tal on kohtu deposiitkontole kantud tagatisele nõudeõigus.

16. Fővárosi Bíróság lõpetas oma määrusega kohtumenetluse, kui oli märkinud, et BCL Tradingu vastu on Austrias algatatud maksujõuetusmenetlus ning et Austria pankrotiseadus välistab võimaluse esitada pankrotivõlgniku vastu pankrotivaraga seotud hagi, mis tähendab täielikku hagi esitamise keeldu.

17. Teise astme kohus Ítélőtábla (ringkonna apellatsioonikohus) jättis ERSTE Banki edasikaebust kontrollides esimese astme kohtu määruse jõusse, märkides, et määruse artikli 4 lõike 1 alusel tuleb käesoleval juhul kohaldada Austria õigust, mis aga välistab sellise kohtumenetluse algatamise võimaluse.

18. ERSTE Bank esitas Legfelsőbb Bíróságile kassatsioonkaebuse. Viimane leidis, et tal tuleb kohtuasja lahendamiseks tõlgendada määruse artikli 5 lõiget 1. Seetõttu otsustas ta menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas […] määruse […] artikli 5 lõige 1 on kohaldatav sellises asjaõigust [käesolevas asjas finantstagatis] puudutavas eraõiguslikus vaidluses, milles tagatiseks oleva väärtpaberi ning seda asendava raha asukohariik ei olnud teises liikmesriigis toimuva maksejõuetusmenetluse läbiviimise ajal veel Euroopa Liidu liikmesriik, kuid oli seda juba hagiavalduse esitamise ajal?"

19. Täiendavalt tuleb märkida, et peale nõudeõiguse olemaosolu tuvastamise hagi esitas ERSTE Bank BCL Tradingu Ungaris asuva vara suhtes teise pankrotiavalduse. Legfelsőbb Bíróság leidis, et määrus on käesoleval juhul kohaldatav ning jättis taotluse rahuldamata, kuna ERSTE Bank ei olnud tõendanud, et BCL Tradingul on Ungaris tegevuskoht.

Hinnang

20. Eelotsusetaotluses esitatud asjaolud võimaldavad järeldada, et Ungari esimese ja teise astme kohtud on jätnud ERSTE Banki hagi rahuldamata, tuginedes Austria õigusele, mida nad kohaldasid määruse artikli 4 alusel, mis tugineb üldpõhimõttele kohaldada maksejõuetusmenetlusele ja selle mõjule selle liikmesriigi seadust, kus maksejõuetusmenetlus on algatatud (*lex concursus*).

21. Eelotsusetaotluse esitanud kohus, kes lahendab kassatsioonkaebust, kaalub määruse artikli 5 lõike 1 kohaldamist, mis määruse põhjenduste 24 ja 25 tähenduses kujutab endast kõnealusest üldpõhimõttest erandit. See erand kehtib võlgniku sellistele varadele olemasolevate asjaõiguste kasuks, mis asuvad muu liikmesriigi territooriumil kui selles, kus algatati maksejõuetusmenetlus.

22. Selles osas kahtleb eelotsusetaotluse esitanud kohus, kas asjaolu, et võlgniku vara (käesoleval juhul BCL Tradingule kuuluvad ERSTE Banki aktsiad ja seda asendav raha), millele kolmandatel isikutel on asjaõigusi (nimelt ERSTE Banki kasuks seatud finantstagatis), asub muu liikmesriigi (käesoleval juhul Ungari Vabariik) territooriumil kui selles (käesoleval juhul Austria Vabariik), kus algatati maksejõuetusmenetlus, kui asjaomase vara asukohariik sai Euroopa Liidu liikmesriigiks alles pärast võlgniku maksejõuetuse menetluse algatamist, ei takista määruse artikli 5 lõike 1 kohaldamist.

23. See asjaolu seab kahtluse alla mitte üksnes määruse nimetatud sätte kohaldatavuse, vaid ka määruse kui sellise ajalise kohaldatavuse käesolevas asjas. Seetõttu tuleb enne määruse artikli 5 lõike 1 kohaldatavuse küsimuse käsitlemist selgitada asjaomase määruse ajalist mõju riikides, mis said liidu liikmeteks pärast määruse jõustumist.

24. Määruse ajalist kohaldatavust reguleerib artikkel 43, mille kohaselt selle sätteid kohaldatakse ainult pärast määruse jõustumist algatatud maksejõuetusmenetluste suhtes. Jõustumiskuupäeva on lihtne kindlaks teha, kuna see on sõnaselgelt kirjas määruses endas. Artiklis 47 on selleks märgitud 31. mai 2002.

25. Käesoleval juhul algatati BCL Tradingu maksejõuetusmenetlus Austrias 5. detsembril 2003, mille kohta avaldati teade 4. veebruaril 2004. Seega on selge, et menetlust alustati pärast 31. maid 2002 ning seetõttu on määrus maksejõuetusmenetlusele täiesti kohaldatav.

26. Olgugi et see eelotsusetaotluses esitatud teabest sõnaselgelt ei tulene, on seetõttu, et BCL Tradingu asukoht oli Viinis, määruse artikli 3 lõike 1 alusel võimalik eeldada, et Austrias algatatud maksejõuetusmenetlus on põhimaksejõuetusmenetlus, millel on määruse põhjenduse 12 tähenduses üldine kohaldamisala ja selle eesmärk on hõlmata kõiki võlgniku varasid. Selles osas tuleb siiski meenutada, et väljend „kõik võlgniku varad" hõlmab paratamatult üksnes neid võlgniku varasid, mis asuvad kõigis neis liikmesriikides, kus määrus on kohaldatav.[4]

27. See tähendab, et määruse alusel ei puudutanud Austrias algatatud maksejõuetusmenetlus BCL Tradingu aktsiaid, mis asusid siis, kui Ungari ei olnud veel liidu liikmesriik, selles riigis.

28. Samas, kas see olukord muutus pärast Ungari Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga, st pärast 1. maid 2004? Leian, et sellele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, arvestades määruse artikli 16 lõiget 1 koostoimes artikli 17 lõikega 1, mida hakati Ungaris kohaldama vastavalt akti ühinemistingimuste kohta artiklile 2. Just need määruse sätted näevad ette ühineva liikmesriigi territooriumil asuvate võlgniku aktsiate jätkuva integreerimise põhimaksejõuetusmenetlusega hõlmatud võlgniku varadesse.

4 — Vt selle kohta 2. mai 2006. aasta otsus kohtuasjas C-341/04: Eurofood IFSC (EKL 2006, lk I-3813, punkt 28); 21. jaanuari 2010. aasta otsus kohtuasjas C-444/07: MG Probud Gdynia (EKL 2010, lk I-417, punkt 22) ning 17. novembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-112/10: Zaza Retail (EKL 2011, lk I-11525, punkt 17).

29. Määruse artikli 16 lõige 1 kohustab kõiki teisi liikmesriike tunnustama maksejõuetusmenetluse algatamist käsitlevat otsust, mille on teinud artikli 3 alusel otsustamiseks pädev liikmesriigi kohus, alates selle jõustumisest menetluse algatanud riigis. On ilmne, et pärast kõnealuse määruse jõustumist Euroopa Liiduga ühinenud riikide suhtes saab kõnealune kohustus akti ühinemistingimuste kohta artikli 2 alusel kehtima hakata alles asjaomase riigi ühinemisel Euroopa Liiduga.

30. Mis puutub määruse artikli 3 tähenduses maksejõuetusmenetluse algatamiseks pädeva kohtu tingimusse, siis tuleb märkida, et selles osas ei ole oluline teada, kas riik, mis peab maksejõuetusmenetluse algatamist käsitlevat otsust tunnustama, oli või ei olnud Euroopa Liidu liige maksejõuetusmenetluse algatamist käsitleva otsuse tegemise ajal.

31. Määruse artikli 16 lõike 1 ja akti ühinemistingimuste kohta artikli 2 koostoimes tõlgendamisest tuleneb, et liikmesriik, mis on ühinenud Euroopa Liiduga pärast määruse jõustumiskuupäeva, on Euroopa Liiduga ühinemisest alates kohustatud kõiki maksejõuetusmenetluse algatamist käsitlevaid otsuseid tunnustama, kui need on tehtud määruse artikli 3 tähenduses pädeva kohtu poolt. Seetõttu on kuupäevast, mil riik ühineb Euroopa Liiduga, määruse artiklis 3 osutatud maksejõuetusmenetluse algatamiseks pädeva kohtu menetluse algatamise otsusel uues liikmesriigis määruse artikli 17 lõike 1 kohaselt samad tagajärjed nagu menetluse algatanud riigi seaduse alusel.

32. Selles osas tuleb märkida, et vastavalt määruse põhjendusele 22 on tegemist maksejõuetusmenetluste algatamise otsuste automaatse tunnustamisega. Nagu Euroopa Kohus on juba märkinud, võimaldas vastastikuse usalduse põhimõte loobuda kohaldamast välisriigi kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist käsitlevaid siseriiklikke eeskirju ning kohaldada selle asemel maksejõuetusmenetlustes tehtud otsuste tunnustamise ja täitmise lihtsustatud korda.[5]

33. Tulles tagasi käsitletava juhtumi juurde, tuleb korrata, et ERSTE Banki hagi, milles ta palus tuvastada, et tal on kohtu deposiitkontole hoiustatud tagatise summale nõudeõigus, esitati Ungari kohtule 27. jaanuaril 2006, see on pärast Ungari Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga. Eeltoodust tuleneb, et nimetatud kuupäeval ei olnud määruse artikli 16 lõikes 1 ette nähtud maksejõuetusmenetluste algatamise otsuste automaatse tunnustamise tõttu võimalik jätta arvestamata, et BCL Tradingu vastu on Austrias algatatud maksejõuetusmenetlus, kuna see määrus muutus Ungari ühinemisel Euroopa Liiduga viimati nimetatud liikmesriigis kohaldatavaks. Seetõttu on vastavalt määruse artikli 17 lõikele 1 Austria kohtu menetluse algatamise otsusel Ungaris samad tagajärjed nagu Austria seaduse alusel.

34. Kuna ERSTE Banki esitatud hagi puudutas sellise juriidilise isiku aktsiaid, kelle vastu oli teises liikmesriigis juba algatatud maksejõuetusmenetlus, ning kuna Ungari pidi Austria kohtu maksejõuetusmenetluse algatamise otsust tunnustama, siis tuli Ungari kohtutel kohaldada määruses sätestatud menetlusnorme. See tähendab, et kohtul, kellele ERSTE Bank oli hagi esitanud, tuli esiteks kontrollida oma rahvusvahelist pädevust ning teiseks teha kindlaks määruse alusel kohaldatav seadus.

35. Kohtu rahvusvahelise pädevuse kontrollimise osas märkis eelotsusetaotluse esitanud kohus oma taotluses, et tal on vaja määruse artikli 5 lõiget 1 tõlgendada selleks, et teha kindlaks, kas Ungari kohtud on ERSTE Banki hagi üle otsustamiseks pädevad.

36. Määruse artikli 5 lõige 1 ei puuduta aga kohtu pädevust. Nimetatud säte ei käsitle maksejõuetusmenetlusest tuleneda võivaid kohtualluvuskonflikte. Selles sätestatud norm on kollisiooninorm, mis kujutab endast erandit määruse artikli 4 lõikes 1 sätestatud üldpõhimõttest, et kohaldada tuleb maksejõuetusmenetluse algatanud liikmesriigi õigust.

5 — Eespool 4. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus MG Probud Gdynia, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika.

37. Seega ilmneb selgesti, et määruse artikli 5 lõikest 1 ei ole Ungari nende kohtute, kellelt palutakse ERSTE Banki hagi üle otsustada, rahvusvahelise pädevuse kontrollimiseks kasu.

38. Samas tuleb selles osas täpsustada, et eelotsusetaotluse esitanud kohus ei ole esitanud eelotsuse küsimust Ungari kohtute rahvusvahelise pädevuse hindamiseks. Pigem näib, et ta lähtub eeldusest, mille kohaselt ta peab selleks, et olla võimeline kontrollima, kas ta on pädev hindama ERSTE Banki hagi, kindlaks tegema kohaldatava seaduse.

39. Nagu on selgitatud eespool, peab sellise hagi saanud kohus aga enne kõike kontrollima oma rahvusvahelist pädevust. Selleks tuleb nimetatud kohtul tugineda määruse artikli 3 lõikele 1, olgugi et selles sättes on sõnaselgelt nimetatud üksnes maksujõuetusmenetluse algatamise pädevust.

40. Selles osas tuleb viidata Seagoni kohtuotsusele, milles Euroopa Kohus sedastas, et määruse artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega antakse liikmesriigile, mille territooriumil algatati maksejõuetusmenetlus, rahvusvaheline pädevus ka selliste hagide osas, mis otseselt tulenevad nimetatud menetlusest ja on sellega tihedalt seotud. [6]

41. Leian, et ERSTE Banki hagi on just selline, kuna see käsitleb seda osa BCL Tradingu aktsiatest, mida maksejõuetusmenetluse algatamise otsus mõjutab. Seetõttu tuleneb nimetatud hagi otseselt BCL Tradingu suhtes algatatud maksejõuetusmenetlusest ja on sellega tihedalt seotud.

42. Arvestades, et asjaomane hagi on selline, tuleb rahvusvahelist kohtualluvust hinnata määruse artikli 3 lõike 1 alusel, mis viitab Austria kohtutele eeldusel, et BCL Tradingu põhihuvide kese asub Austria territooriumil. See ei tähenda muidugi, et tegemist peab tingimata olema sama kohtuga, kes algatas maksujõuetusmenetluse. [7]

43. Kokkuvõtteks, kui esiteks möönda, et maksejõuetusmenetluse algatamise otsus, mille Austria kohus on teinud enne Ungari Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga, peab olema Ungaris automaatselt tunnustatud alates ühinemiskuupäevast, ning teiseks, et ERSTE Banki hagi tuleneb otseselt sellest maksejõuetusmenetlusest ja on sellega tihedalt seotud, siis ei ole Ungari kohtutel rahvusvahelist pädevust selle hagi üle otsustada. Sellest tuleneb, et Euroopa Kohtu vastusest eelotsuse küsimusele ei ole eelotsusetaotluse esitanud kohtule hagi üle otsustamiseks kasu, kuna viimasel ei ole selles osas rahvusvahelist pädevust ning seega on eelotsuse küsimus hüpoteetiline.

44. Vastab tõele, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ELTL artiklis 267 sätestatud menetluses üksnes asja menetleval ja selle lahendamise eest vastutaval siseriiklikul kohtul kohtuasja eripära arvesse võttes õigus hinnata eelotsuse vajalikkust asjas otsuse langetamiseks ning Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust. Järelikult on juhul, kui esitatud küsimused puudutavad liidu õiguse tõlgendamist, Euroopa Kohus põhimõtteliselt kohustatud neile vastama. [8]

45. Euroopa Kohus on siiski tõdenud, et erandlike hüpoteeside korral peab ta oma pädevuse hindamiseks kindlaks tegema need asjaolud, mille tõttu siseriiklik kohus talle eelotsusetaotluse esitas. Euroopa Kohus võib keelduda siseriikliku kohtu esitatud eelotsuse küsimusele vastamisest vaid siis, kui on ilmne, et ühenduse õiguse tõlgendamine, mida siseriiklik kohus palub, ei ole mingil viisil seotud põhikohtuasja faktiliste asjaolude või esemega, või ka juhul, kui probleem on hüpoteetiline või kui Euroopa Kohtule ei ole teada vajalikke faktilisi või õiguslikke asjaolusid, et anda vastus. [9]

6 — 12. veebruari 2009. aasta otsus kohtuasjas C-339/07: Seagon (EKL 2009, lk I-767, punkt 21). Euroopa Kohus on seda tõlgendust veelgi värskemalt korranud 15. detsembri 2011. aasta otsuses kohtuasjas C-191/10: Rastelli Davide e C. (EKL 2011, lk I-13209, punkt 20).

7 — Vt selle kohta eespool 6. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Seagon, punkt 27.

8 — 15. aprilli 2011. aasta otsus kohtuasjas C-613/10: Debiasi (punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).

9 — 7. juuli 2011. aasta otsus kohtuasjas C-310/10: Agafiței jt (EKL 2011, lk I-5989, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).

46. Eespool viidatud kohtupraktikat ning eelotsuse küsimuse hüpoteetilisust arvestades leian, et Euroopa Kohtul puudub pädevus eelotsuse küsimusele vastata.

47. Kui Euroopa Kohus siiski leiab, et tal on eelotsuse küsimusele vastamiseks pädevus, siis olen seisukohal, et esitatud küsimusele tuleb vastata eitavalt, kuna määruse artikli 5 lõike 1 kohaldamise üks tingimus, et võlgniku vara asub maksujõuetusmenetluse algatamise ajal teise liikmesriigi territooriumil, ei ole täidetud. Selline tingimus ei saa olla täidetud, kui asjaomane vara asub kõnealusel ajal sellise riigi territooriumil, mis sai alles hiljem liidu liikmeks.

Ettepanek

48. Esitatud põhjendusi arvestades teen Euroopa Kohtule ettepaneku tuvastada, et tal puudub pädevus vastata Legfelsőbb Bírósági esitatud eelotsuse küsimusele.